

COMMISSARIS MANUS VERTELT

Kluchtig blijspel in twee bedrijven

door

B. STEYAART

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)**

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **COMMISSARIS MANUS VERTELT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **B. STEYAART** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MANUS PIERHAGEN, een boerenzoon

HEIN, zijn vader

TRIJN, zijn moeder

PISTOLEN PIETJE, een ontsnapte gevangene

TOOS, hulp in de huishouding

SILVIA, dochter van Manus' hospita

TYPERINGEN:

MANUS, 25 jaar, zo mogelijk groot postuur en stugge hardos, onhandige plattelandsfiguur maar met vooruitstrevende ideeën. Nog wat onwennig tegenover de stadsgewoonten. Niet al te snugger, al denkt hij zelf het tegendeel.

HEIN, zijn vader, rasecht, ouderwets plattelandsmannetje, gekleed in zwart zondagspak. Is nog nooit uit zijn dorp geweest en voelt zich in de stad doodongelukkig. Liefst klein postuur. Hij pruiimt.

TRIJN, zijn moeder, eveneens stijf-ouderwets geklede boerenvrouw met strohoed met bloemen of fruit erop, draagt rieten reismand met aangebonden zwarte paraplu. Hoewel evenals haar man gebonden aan haar dorp, is zij minder bang uitgevallen, wat vooruitstrevender en in „de uren des gevaars" zelfs moedig. Zo mogelijk een fors type.

PISTOLEN PIETJE: Vrij bleke gelaatskleur door verblijf „binnenshuis", snorretje en bakkebaarden waardoor hij een wat ordinair uiterlijk heeft. (echter niet onguur). Hij spreekt een onderwereld taaltje.

TOOS, plus minus 35 jaar. Normale vlotte verschijning. Zij bestuurt tezamen met Silvia het huishouden tijdens de afwezigheid van Silvia's moeder. Zij is weduwe maar voelt zich nog te jong om alleen te blijven. Levenslustig en het is duidelijk, dat zij Manus niet serieus neemt, ja hem zelfs in de maling neemt met het nodige leedvermaak.

SILVIA, 21 jaar, hypermodern type en dienovereenkomstig gekleed. Goede inborst.

N.B. De rollen van Manus, Hein en Trijn zijn in het Hollands geschreven met enkele standaard plattelands spreekgewoonten. Het zal echter de sfeer verhogen als de spelers het dialect van de streek gebruiken.

DECOR:

Het stuk speelt in de ontvangkamer van het pension van Silvia's moeder te Amsterdam. Inrichting naar verkiezing. Telefoon moet aanwezig zijn, alsmede een radiotoestel, hetwelk door middel van een bandrecorder of microfoon te bedienen is. Een deur links geeft toegang tot de kamer van Hein en Trijn, de deur rechts tot de keuken enzovoort, de deur in de achterwand tot de hal, buitendeur en de andere delen van het huis. Rechts van deze deur een raam. Het eerste bedrijf speelt op een dag in het najaar, tegen de avond. Het tweede de volgende dag om 7 uur 's morgens en het derde enkele uren later.

EERSTE BEDRIJF EERSTE TAFEREEL

Als het doek opgaat zit Manus ingespannen te schrijven. Hij bevochtigt het stompje potlood herhaaldelijk, bijt op zijn tong en het is hem aan te zien, dat het hem moeite kost. Op tafel ligt het boek „De commissaris vertelt“, waar hij kennelijk uit overschrijft. Tevens ligt er een klein boekje dat heet: „Succes bij de vrouwen“.

MANUS (*leest na even over wat hij geschreven heeft*): ..en toen ik met een rechercheur bij de inbrekers binnenviel.. keken ze gek op vanzelf. We vonden het gestolen zillever, allegaar vorrekens en lepels enzo. We konden ze zowat niet drage.. de vorrekens en lepels bedoel ik. En we slingerden de boevens in de cel. Ja, lieve pa en moe, je ken heel wat meemaken as je bij de Amsterdamse plisie ben. Vollegende week weer een andere schrijfbrief. Tot zolang onderteken ik.. as zijnde uwe liefhebbende zoon, die zich noemt.. Manus! Punt! (*zucht*) Hè, hè. Da's ook een kerwei, elleke week zo'n schrijfbrief naar huis. Nou nog effe wat op dat zakkie schrijven. (*neemt envelop en schrijft:*) An.. pa en moe . in Olijdorpsveen . Zie zo, nou een postzegeltje en klaar is Manus. (*staat op, gaat naar middendeur*) As ik d'r nog maar eentje heb! (*af*)

TOOS (*van rechts op met stof doek. Ze zingt terwijl ze stof af neemt*):

„En me Karel is agent,
„'t Is een reuze fijne vent,
„En hij heit een hele hóge pesisie.
„Hij zit boven op een paard,
„Zo rijdt-ie door de Kalverstraat,
„Hij is agent bij de bereeë polisie!"

(*is de tafel genaderd en leest de enveloppe*) „An Pa en Moe in Blijdorpsveen“. (*lacht*) Die meneer Manus! Veel snapt-ie van het stadsleven nog niet. (*ziet boek*) „De commissaris vertelt".. Hum.. (*ziet andere boek*) „Succes bij de vrouwen" . Nog mooier! Hij schijnt heel wat van plan te zijn.. en een natuurtalent is ie blijkbaar ook niet. (*leest brief*) „We vonden het gestolen zillever, allegaar vorrekens en lepels.. We konden ze zowat niet dragen.. slingerden de boevens in de cel".. Zilverdiefstal.. ??? H L, wat eigenaardig. Daar heb ik niets van in de krant gelezen..

MANUS (*midden op met postzegel*): Ah juffrouw Toos. Nog druk aan het werk met stofdoekens?

TOOS: Goedenmiddag, meneer Manus. Ja, ik ben laat met mijn werk

vandaag. U bent ook bezig, zie ik.

MANUS: Ja, brievens schrijven, dat bin hele dingen as je 't niet wend bin. (*likt postzegel, trekt vies gezicht*) Jasses wat een vieze smaak!

TOOS (*lacht*): Had u soms liever een sinaasappelsmaakje gehad?

MANUS (*plakt zegel*): Ik vind die stadmenen maar stom.

TOOS: Ik zal het ze zeggen. Maar tussen haakjes: er moet achttien cent op en geen vijftien.

MANUS: Ik had niet anders. Ik zal wel effe aan moe vragen of ze de rest wil bijbetalen. (*neemt stompje potlood en schrijft in de brief*) „Moe, geef Tinus effe drie centen, want ik heb niet anders“. Zo, da's ook alweer in orde. (*doet brief in envelop*)

TOOS (*verbergt een lach*): Meneer Manus, zo komt die brief nooit aan, als u er geen naam opzet!

MANUS: O jawel hoor. We hebben maar één postbode in Blijdorpsveen en die ken pa en moe heel goed en mijn ook.

TOOS: Ja maar, als u er geen naam bij zet, weet die man toch niet wèlke pa en moe u bedoelt.

MANUS: Tuurlijk wel.. ik heb er maar één hoor!

TOOS (*schudt 't hoofd*): Geef maar hier dat potlood. Uw vader heet ..?

MANUS: Hein en me moe Trijn.

TOOS (*schrijft*): En de achternaam is Pierhagen. En het adres?

MANUS: Mot dat ook al? Ik vind 't maar raar hoor. Want die postbode kent ons al 20 jaar. Maar as u het zegt, zal 't wel zo wezen .. maar op mijn vorige schrijfbrievens heb ik dat toch ook niet allemaal schreven.

TOOS: Dan zal er wel geeneen aangekomen zijn. En vertelt u mij nu eens iets van het dorpsleven, want daar weet ik weinig van.

MANUS: Daar valt niet veul van te vertellen. 's Morgens de koeiens melleken. 's avonds de koeiens melleken en daartussen in het andere werk hè.

TOOS: O ja, da's wel duidelijk, maar wat doen de mensen b.v. 's avonds?

MANUS: Eten, effe de krant in kijken en dan vroeg naar bedde hè want ze motten weer vroeg op.

TOOS: En 's zondags?

MANUS: 's Morgens de koeiens melleken, 's avonds de koeiens melleken..

TOOS: Maar dan zeker wel een uurtje later, niet?

MANUS: Nee, precies dezelfde tijd, want zo'n koe weet toch niet wanneer het zondag is.

TOOS (*lacht*): En vonden uw vader en moeder het direct goed, toen u bij de Amsterdamse politie ging solliciteren?

MANUS: Welnee mens, da's nog heel wat weest. Moe ging nog wel,

die zee: as die jongen nou vooruit wil, laat um dan, maar pa was er verschrikkelijk teugen. Ik most boer blijven zee-ie, op de hofstee blijven voor as hij er niet meer zou wezen, zee-ie. En hij was bang dat er iets met mijn beuren zou, want 't is een gevaarlijk beroep zee-ie.

TOOS: Maar u heeft 't toch gedaan.

MANUS: Ja, ik heb 't toch daan. Pa was schrikkelijk kwaad eerst, maar nou is 't al wat zakt, denk ik.

TOOS: En bevalt het u goed bij de politie?

MANUS: Nou en of! Ik reken al de bandietens in en ben niet bang.

TOOS: U bent hier nou al vier weken en u draagt nog steeds geen uniform. Hoe komt dat?

MANUS: Ja.. eh.. dat is nog niet klaar hè. Het mot helegaar angoten worren. En ik bin nogal groot. Da's een heel werk, as u begrijpt wat ik bedoel.

TOOS: En heeft u al een meisje?

MANUS: Nog niet, maar ik zou er best één willen.

TOOS: Dan moet u er een némen.

MANUS: Da's makkelijker zegd dan daan. Ik weet niet hoe je dat mot aanpakken hè.

TOOS: Heel gewoon natuurlijk.

MANUS: Maar wat is gewoon?

TOOS: U heeft in het dorp toch ook wel eens een meisje ontmoet? Hoe deed u dat dan?

MANUS: Da's heel wat anders. Ik heb er wel eens mee praat, maar nooit vraagd of ze met mijn verkeren wou.

TOOS: Dan wordt 't tijd dat u het leert.

MANUS: Ik heb er een boekje over kocht.

TOOS (*alsof ze van niets weet*): Is het waarachtig?

MANUS: Ja, „Succes bij de vrouwen” heet het, maar da's een hele studie hoor. Zou u mij niet een beetje willen helpen?

TOOS: Ik?? Heeft u dan al iemand op het oog?

MANUS: Ja . Silvia .

TOOS: Wat!? Silvia.. van.. van hier.. ?

MANUS: Ja, Silvia van hier. Vind u het ook geen schatje?

TOOS: Een schatje wel, maarre.. of ze u..

MANUS: Zou u denken dat ze mijn ook wel aardig vindt?

TOOS: Dat weet ik niet hoor.

MANUS: Zou u een goed woordje voor mij willen doen?

TOOS: O nee, daar begin ik niet aan. Dat moet u zelf maar regelen.

MANUS: Maar wat moet ik zeggen? U bent toch ook trouwd weest. Wat zee uw galant nou tegen u, toen hij u de eerste keer zag?

TOOS (*lacht*): Dag lekkere toeteloeres!

MANUS: Is 't eerlijk? Dat bin toch dingens zeg. Dat za'k onthouwen. En verder?

TOOS (*lacht*): Verder ? Nou goed, ik zal u een beetje helpen. Om te beginnen moet u een vrouw imponeren. U moet er mannelijk uitzien. Borst vooruit! (*M. gaat kaarsrecht staan, buik vooruit*) En mijn man had een sigaar aan toen-ie me vroeg. (*gaat naar dressoir, haalt een sigaar uit een kistje, geeft aan M., steekt hem daarna aan*) Hier, steek een sigaar op, dat staat wat mannelijker.

MANUS: Maar.. maar ik heb nog nooit zo'n ding rookt!

TOOS: Er zijn wel meer dingen die u nog nooit gedaan heeft, maar het móet. Bijt de punt eraf.

MANUS: Punt eraf? Aan welke kant?

TOOS: De dunne natuurlijk.

MANUS (*bijt groot stuk van de sigaar af, spuwt deze in de kamer*).

TOOS: U maakt er pruimtabak van. (*houdt lucifer voor, terwijl M. aarzelt*) Toe nou, doe nou niet zo stuntelig. (*M. trekt en hoest en gaat zitten*)

MANUS: Jonge.. jonge.. dat bin toch dingens .. (*slaat zijn benen over elkaar*)

TOOS: Niet met uw benen over elkaar. U houdt geen vouw in de broek meer over.

MANUS (*benen recht, legt sigaar weg*): Bah, wat een stinkding. Ik wist niet dat het zó moeilijk was. Maarre.. wat moet ik nou zèggen?

TOOS: U moet heel voorzichtig beginnen met b.v. „Ik vind je wel aardig..” en dan kijkt u naar haar reactie.

MANUS: Naar d'r.. wát?

TOOS: Haar reactie!

MANUS (*begrijpt het toch niet*): O ja.. tuurlijk.

TOOS: Is deze gunstig, dan kunt u een stapje verder gaan! Dan maakt u haar een complimentje over haar toilet.. en coiffure. Begrijpt u?

MANUS (*wil zich niet laten kennen*): Ja.. ja.. vanzelf!

TOOS: En dan komt zo langzamerhand de slotfase .. zoiets als „Je bent mijn lieveling.. kom in mijn armen”.

MANUS: Tjonge, dat bin toch dingens.. En zou u denken dat juffrouw Silvia danne.. in mijn arremens komt?

TOOS (*lacht*): Vast en zeker! (*Men hoort Silvia achter zingen.*) O daar komt ze! Ik zou maar meteen van start gaan .

MANUS (*in de war*): Ik.. nee.. dat kan niet.. ik.. mot eerst .

SILVIA (midden op): Hallo!

TOOS: Toe vooruit nou! Je moet het ijzer smeden als 't L heet is. (*lachend rechts af*)

SILVIA (*verwonderd*): Wat heeft die?

MANUS (*verlegen en in de war*): Juffrouw Toos? Och niets. Ik eh . ik zeg: dag .. eh .. lekkere .. toe.. toet.. teloeris.

SILVIA (*verwonderd*): Wat zegt u . ?

MANUS (*zeer verward*): Ikke.. moet.. eh.. importeren.. (*gaat naar dressoir - voor zich*) Borst vooruit .. (*steekt buik vooruit - houdt S. kistje sigaren voor*) Hier, een sigaar .. voor eh .. het mannelijk uitzicht .. (*herstelt zich*) O, nee, ikke .. (*steekt sigaar in zijn mond*) Maar ik steek hem niet aan hoor, dan stik ik!

SILVIA: Dat heb ik u toch ook niet gevraagd. (*gaat zitten en slaat de benen over elkaar*)

MANUS: U moet niet uw benen over elkaar doen, dan gaat de vouw uit de broek.

SILVIA: Zeg, wat heeft u?!

MANUS: Ikke .. vind u wel aardig . (*bekijkt haar van top tot teen*)

SILVIA: Hè . ???!! En waar kijkt u naar?

MANUS: Naar .. eh .. uw reactie. Maar ik zien niks.

SILVIA: Mijn reactie???

MANUS: Ja.. Met de complementen van het toilet.

SILVIA (*giert het nu uit*): Oh gekke Manus!!!

MANUS (*met uitgestrekte armen op haar toe*): Je bent mijn lieveling.. kom in mijn arremens .

SILVIA (*springt op*): Wáááát?!?

MANUS (*knikt*): Mijn arremens.

SILVIA: Geef mijn portie maar aan Fikkie! (*snel en hard lachend midden af*)

MANUS (*verbaasd*): Dat bin toch dingens jong. Daar klopt geen bal van .. En Toos zee ..

TOOS (*rechts op met telegram*): Meneer Manus, een telegram voor u. Ik heb het vanmorgen al gekregen. Maar u begrijpt door alle drukte.. Ik was 'm totaal vergeten.

MANUS (*peutert onhandig 't telegram open en leest*): We kommen d'r an stop pa en moe... stop... (*hapt naar adem*) We... we... kommen... d'ran...? Ze binnen gek worren!.. Ze kommen . !

TOOS: Maar meneer Manus! Vindt u het dan niet leuk, dat uw ouders komen?

MANUS: Ikke.. niet.

TOOS: Uw Eigen ouders...?

MANUS: Daarom, juist. Ze motten in hun dorp blijven.

TOOS: Maar meneer Manus! Is dat nou een houding voor een politieman?!

MANUS: Ik plissiemann? Was maar waar!

TOOS: Hè?! Heb ik dat goed verstaan?

MANUS: Ja, uw orens bin nog best.

TOOS: Dus u bent niet bij de politie?

MANUS: Ja toch toch.. dat wil zeggen . nee.

TOOS: Ja, wat is het nou?

MANUS: Nee.. dat wil zeggen . ja.

TOOS: Als u zulke onzin blijft praten, ga ik weg.

MANUS: Nee, nee, hierblijven . ik heb uw hulp nodig.

TOOS: Goed, maar dan verstaanbare taal! Bent u politie-agent of niet?

MANUS: Plissie wèl.. maar agent niet!

TOOS: Wat bent u dan wel? Stoplicht? Vertel op: wat gebeurde er toen u bij de politie solliciteerde?

MANUS: Toen eh.. most ik eerst keurd worren.. helegaar in m'n.. onderbroek.. en toen most ik alderlei gekke kunsten uithalen enzo.. met blokkies speulen, vierkante rondjes tekenen, schoolsommetjes maken en dingetjes opschrijven, hartstikke moeilijk hoor.

TOOS: En? Goedgekeurd?

MANUS: Nee.. afgekeurd. Maar omdat ik zo sterk bin, hebben ze me toch annomen, as schoonhouwer.. as kachelanmaker enzovoorts.

TOOS (*lacht hard*): Hahaha ! Dus als ik het goed begrijp, heeft u ons allemaal bij de neus genomen en iedereen in de waan gelaten, dat u politieagent was! Nou begrijp ik het ook van dat uniform enzo.

MANUS: En nou begrijpt u ook wel, dat mijn pa en moe niet hier maggen kommen.

TOOS: Die weten natuurlijk ook niet beter?

MANUS: Vanzelf. Ik heb elke week een schrijfbrief schreven uit dat boekkie daar.. (*wijst naar tafel*)

TOOS: Hè?! Nou, ik moet zeggen: U bent een mooie hoor!

MANUS: Wat most ik? Ik wilde niet op hangende potens terugkommen.

TOOS: En toen heeft u elke week keurig netjes een stukje uit „De commissaris vertelt" overgeschreven en net gedaan of het uw politiebelevnissen waren!

MANUS: Krek!

TOOS: Nou ik sta paf!

MANUS: Hoezo? Voelt u zich niet goed?

TOOS: Ik voel me prima, maar ik ben bang dat u zich minder lekker gaat voelen.

MANUS: Zegt u dat wel.. ze maggen niet hierkommen!

TOOS: Ik kan ze niet tegen houden. (*neemt telegram*) Het telegram is vanmorgen al verzonden, dus zal het wel niet lang meer duren of ze staan voor de deur.

MANUS (*wordt nerveus*): Voor de deur.. ? Die doen we op slot.

TOOS: Bent u nou helemaal!? Je kan die mensen niet voor de deur laten staan. Schaamt u wat! Ze komen voor het eerst in de stad. Ze zullen het al moeilijk genoeg hebben.

MANUS *(zonder overgang)*: Ik mot een uniform hebben!! *(raakt opgewonden)* Een plissieuniform met een revolver en al!

TOOS: Om de comedie voort te zetten? Toe nou!

MANUS: Niks te toe nou.. Ze maggen het niet weten. En.. en.. Silvia ook niet!

TOOS: Silvia?!.. Aha! U wilt uw mannelijke status ophouden.

MANUS: Ik wil niks ophouwen, maar ze maggen het niet weten. Ik mot weg! *(naar deur)*

TOOS: Waarheen?

MANUS: Naar het buro.. Een uniform lenen. Van een agent. En dan motten ze weer zo gauw mogelijk weg.. Pa en ma bedoel ik.

TOOS: Hoe kunt u uw ouders zo bedriegen?

MANUS: 't Is maar voor effetjes, want later kom ik toch wel bij de plissie.. als ik maar es een keer een echte boef vang. Let op mijn woordens: ik Word nog es een goeie agent. En nou mot ik weg. Tot straks. *(midden af)*

TOOS *(valt op een stoel en schatert het uit)*: Ha.. ha.. ha.. Om te gillen! Als straks die ouwelui komen kunnen we nog plezier beleven..

SILVIA *(komt op)*: Wat heb jij een lol! Laat mij ook eens lachen? Of heb je meneer Pierhagen weer voor de gek gehouden?

TOOS: Pardon agènt Pierhagen! *(lachend)* Hij heeft jou een aanzoek gedaan hè?

SILVIA: Hoe weet jij dat?

TOOS: Mijn intuïtie.

SILVIA: Of heeft ie het jou verteld?

TOOS: Natuurlijk niet!

SILVIA: Hij kletste de gekste dingen. En toch heb ik een beetje medelijden met hem.

TOOS: O, dat is het begin van de ellende. Straks vlieg je hem nog om zijn hals.

SILVIA: Doe niet zo gek. Ik bedoel.. hij loopt hier zo verloren in de grote stad.. en toch is hij een flinke jongen.

TOOS: Dát is zo.

SILVIA: Doe niet zo schijnheilig. Ik weet best dat jij hein doorlopend in de maling neemt.

TOOS: Nou, doorlopend.. een enkel keertje.

SILVIA: En dat kan ik niet uitstaan. Ik vind het gemeen van je.

TOOS: Als hij òns maar niet in de maling neemt!

SILVIA: Hoezo dan?

TOOS: Later! Ik heb nu een ander nieuwtje voor je. We krijgen bezoek.

SILVIA: Van wie?

TOOS: Van twee agrariërs op hun eerste reis door de onbekende grootstad.

SILVIA: Hou je familie voor de gek!

TOOS: Juist, dat is het, familie van meneer Manus! De vrouw die hem zoogde en de man die hem droogde.

SILVIA: Zijn vader en moeder?

TOOS: Hoe raad je het zo.

SILVIA: Nou en verder.. ?

TOOS: Niks verder. Ik wilde het alleen maar even zeggen. De rest merk je vanzelf wel.

SILVIA (*kijkt haar wantrouwend aan*): Toos Hellegers.. jij bent toch niets van plan hè?

TOOS: Ik? Hoe kom je erbij? Het zijn mijn ouders niet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto